

## **Text guanyador (Lliçó 9)**

Des del pescant Pierre mirava a l'altre banda de la plaça els cartells de Les dones sàvies de Molière a la porta del teatre. S'havia encès la pipa perquè tenia davant uns quants companys esperant passatge, i pensava en aquella Sara Bernhardt de qui tot París en parlava. De sobte la cavalleria d'un omnibus es va encabritar i tot d'homes van acudir per dominar-los. Quan el carruatge va deixar de trontollar una dona va baixar ajudada per un altre viatger. Caminava amb passes vacil·lants, amb el barret a la mà, amb la mà a la panxa. Pierre s'adonà que portava les faldilles ensagnades. Baixà d'un salt i a braços la ficà a la seva berlina. L'Adèle gemegava sense estridència, i mentre el cotxer demanava ajuda, entre els dos seients paria un nen. Quan va arribar un metge sanglotava embolcallat en els enagos. Naturalment, es diria Pierre.

Menchu, de Barcelona